

Nr 449.

Av herrar **Höglund** i Göteborg och **Andersson** i Katrineholm, i
*anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 229, angående
beredande av stöd åt insättare i vissa sparbanker, m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 229 rörande statligt stöd åt insättarna i Allmänna sparbanken anføres: »Då statens inskridande företrädesvis är motiverat av önskvärdheten att bringa hjälp åt enskilda insättare i mera blygsamma ekonomiska förhållanden, synes tillräcklig anledning icke föreligga att utsträcka stödaktionen till att avse även medel, som insatts för kommuners, bolags, föreningars eller andra juridiska personers räkning».

Det finnes dock bland här nämnda samfälligheter sådana, som kan göra anspråk på samma företrädesrätt som gjorts beträffande »enskilda insättare», nämligen de föreningar som ha till uppgift att idka sparverksamhet bland sina medlemmar för en ordnad skattebetalning till stat och kommun, alltså ett allmänt intresse, åt vars strävanden skänkts mycken sympati och förståelse, företrädesvis från dem, som ha med skatteuppbörd att göra. Klart är att föreningar av detta slag, som insatt sina medel uti Allmänna sparbanken, skall få mycket svårt att fullgöra sina förbindelser genom att i laga tid inbetala de olika slag av skatter, för vilka dessa föreningar redan uppburit och banksatt skattebeloppen, liksom en dylik motgång måste skapa olust bland medlemmarna till skada för hela den behjärtansvärda rörelse, varom här är fråga. Med fog kan därför anses, att denna verksamhet bör få intaga samma gynnade ställning som i propositionen förbehålles åt insättarna å s. k. skolsparböcker.

I anledning av vad sålunda anförts hemställes,

att föreningar, som ha till uppgift att idka sparverksamhet för ordnad inbetalning av skatt till stat och kommun, måtte beredas samma garantier för utfående av i Allmänna sparbanken insatta penningmedel som innehavarna av s. k. skolsparböcker.

Stockholm den 23 april 1929.

C. W. O. Höglund
i Göteborg.

Karl Andersson
i Katrineholm.